

my life” [2, p. 236]. While Death, the narrator, highlights the absurdity and sadness of the situation with the words “Of all the things to save him... Mein Kampf. Of all the things to save him” [2, p. 172].

In conclusion, the style of “The Book Thief” by Markus Zusak is defined by the use of such stylistic devices as personification, epithets, metaphor, and irony creating a highly emotional and vivid narrative. These devices enhance and deepen the reader’s understanding of characters and their experiences, they are able to reveal the complexity of human nature and to point out the coexistence of beauty and horror.

REFERENCES

1. Жуковська В.В. Основи теорії та практики стилістики англійської мови: навч. посіб. Ж: ЖДУ ім. І. Франка, 2010. 240 с.
2. Zusak M. The Book Thief. Penguin Random House, 2016. 624 p.

Дика Анна

Науковий керівник – доц. Гарасим Тетяна

МОВНІ РАМКИ ВІЙНИ: ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ АНГЛОМОВНИХ НОВИННИХ ТЕКСТІВ У ПЕРІОДИ ДЖ. БАЙДЕНА ТА Д. ТРАМПА

Війна в Україні стала однією з найбільш значущих тем у міжнародному новинному просторі останніх років. Англomовні ЗМІ не лише висвітлювали хід подій, а й активно формували інтерпретаційні рамки, які визначали, як аудиторія сприймає цей військовий конфлікт. У цьому контексті особливого значення набуває поняття «фреймінгу», оскільки воно пояснює, як ЗМІ створюють образ війни за допомогою лінгвістичних та риторичних засобів.

Особливо помітним є порівняння двох періодів президентства Джозефа Байдена (2021-2025) та Дональда Трампа (2025-2026). Політичні рішення та риторика обох американських політичних лідерів безпосередньо впливали на тон і зміст новинних репортажів, що дозволяє простежити, як змінювалися фрейми представлення війни в Україні.

Метою цієї статті є проведення лінгвістичного аналізу фреймінгів війни в Україні в англomовному новинному дискурсі та виявлення відмінностей у способах представлення подій під час президентських термінів Дж. Байдена та Д. Трампа.

Поняття «фрейму» у медійному дискурсі бере початок із досліджень Ервінга Гофмана, який у своїй праці “Frame Analysis” (1974) описав фрейми як «схеми інтерпретації», що допомагають людям осмислювати події та надавати їм значення [4, с. 10]. У журналістиці це поняття розвинув Роберт Ентман (1993), який продемонстрував, що фрейми визначають, які аспекти події висвітлюються, а які ігноруються, і яким чином формується загальна картина новин для аудиторії [2].

Виділяють кілька ключових рамок, які найчастіше використовуються у новинному дискурсі:

Ціннісна (моральна) рамка підкреслює боротьбу за свободу, права людини та демократію.

Конфліктна рамка висвітлює протистояння між сторонами та драматизує ситуацію.

Гуманітарна рамка надає історіям особистий характер, підкреслює страждання цивільного населення та викликає співчуття.

Економічна рамка зосереджується на фінансових витратах та економічних наслідках.

Прагматична рамка подає конфлікт як питання політики, торгу, компромісу й угоди.

Рамка безпеки зосереджується на захисті та військових питаннях [2, с. 52-53].

«Фреймінг» у ЗМІ – це процес конструювання реальності за допомогою лінгвістичних та риторичних засобів. Це явище пояснює, чому одна й та сама подія може бути представлена як «криза», «боротьба за свободу» або «політичний компроміс».

Під час президентства Джо Байдена англомовні ЗМІ здебільшого зосереджувалися на моральних і гуманітарних аспектах. У новинах підкреслюється боротьба України за демократію та свободу і використовується відповідна лексика, наприклад: “vladimir putin cannot tolerate Ukrainians’ aspirations to build a democracy on russia’s borders and has launched a war of aggression to prevent this from happening”; “Provide emergency assistance to human rights defenders and civil society organizations” [3].

У медійному просторі цього періоду важливе місце посідає риторика, пов’язана із рамкою безпеки. Наприклад, “President Joe Biden on Tuesday announced plans to supply new air defenses to Ukraine in a speech opening the NATO summit – providing much-needed support for the country at a critical juncture in its defense against Russia’s invasion” [1]. Такі формулювання акцентують увагу саме на оборонному характері дій України та формують сприйняття війни як боротьби за безпеку й виживання, а не як ескалації конфлікту.

У новинах простежується прагматична рамка, що підкреслює міжнародну взаємодію та спільну відповідальність. Зокрема, під час саміту G7 в Італії було висвітлено домовленості між Дж. Байденом та Володимиром Зеленським щодо довгострокової підтримки України. “Support for Ukraine was also a prime topic at this year’s G7 summit in Italy, where Biden and Zelensky signed an agreement that commits the US for 10 years to continued training of Ukraine’s armed forces, more cooperation in the production of weapons and military equipment, the continued provision of military assistance and greater intelligence sharing” [1]. Такий підхід демонструє війну як процес, у якому ключову роль відіграє міжнародна кооперація, а підтримка України постає результатом скоординованих дій союзників.

З приходом Д. Трампа дискурс продовжує розвиватися у прагматичному спектрі рамки, наприклад: “Earlier this year, Trump said he would allow russia to do “whatever the hell they want” with countries that don’t meet NATO defense-funding obligations” [1]. У новинах активно використовується лексика, що підкреслює саме цей підхід: “deal” “settlement”: “Trump upended years of steadfast U.S. support for Ukraine this week following a phone call with putin, when he said

the two leaders would likely meet soon to negotiate a peace deal. Trump later assured Zelenskyy that he, too, would have a seat at the table” [7]. Така мовна стратегія створювала враження, що війна в Україні розглядається не як боротьба за свободу чи демократію, а як предмет політичних домовленостей між великими державами.

У матеріалах Aljazeera детально висвітлюється «28-пунктовий план Трампа», який передбачає територіальні поступки та відмову від вступу України до НАТО. Подібна риторика формує «прагматичну» рамку де головним акцентом є можливість швидкого завершення війни шляхом поступок. Однак така інтерпретація викликає значну критику, адже вона виглядає занадто проросійською та ставить під сумнів принципи міжнародного права. Наприклад пункт 21, де вказується: “Crimea, Luhansk and Donetsk will be recognised as de facto russian, including by the US.; Kherson and Zaporizhia will be frozen along the line of contact, which will mean de facto recognition along the line of contact.; russia will relinquish other agreed territories it controls outside the five regions” [5].

У виданні Reuters акцентується на паузі у військовій допомозі. У текстах використовується лексеми “pause”, “blow”, що створюють образ тимчасової, але критичної проблеми для України: “US military aid pause is a blow to Ukraine, but it can sustain war effort for now” [6].

У новині наголошується, що затримка допомоги становить серйозний удар для української армії але не визначальним на даному етапі: “Washington’s suspension of military assistance will not lead to a sudden collapse of Ukraine’s defensive lines, but it could have a real impact on the war within months, undermining air defences and precision strike capabilities in particular” [6]. Така риторика підкреслює нерішучість США та демонструє прагматичний підхід до конфлікту, де підтримка розглядається як інструмент політичного торгу, а не як моральний обов’язок.

Таким чином, дискурс президентського періоду Д. Трампа набуває більш прагматичного характеру, адже він відображає політичну атмосферу у США, де війна в Україні перестала бути символом боротьби за цінності та дедалі більше сприймається як питання геополітичного балансу та внутрішньої політики. Це суттєво контрастує з попереднім періодом Дж. Байдена, коли медіа активно формували образ України як держави, що бореться за демократію та свободу, і закликали до міжнародної солідарності.

Отже, аналіз показує, що під час президентства Дж. Байдена в медійному дискурсі переважала ціннісна рамка, що наголошує на поняттях свободи, демократії та захисту, формує емоційно залучене бачення подій, спонукає аудиторію сприймати війну не як віддалений конфлікт, а як частину загальної боротьби за універсальні принципи. Відповідно, це посилює співчуття до України, виправдовує міжнародну підтримку та створює відчуття моральної відповідальності за дії. Натомість, за каденції Д. Трампа переважає прагматична рамка в новинному дискурсі, що зміщує акцент на інтереси, ресурси та доцільність дій. У цьому

випадку війна подається як один із факторів у системі міжнародних відносин, а не як моральний виклик. Таким чином, політичний контекст визначає не лише те, що говорять ЗМІ, а й те, як це подається. Різні мовні рамки формують різні емоційної реакції, ступені підтримки та загальне сприйняття війни на міжнародному рівні.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Biden opens NATO summit by announcing new air defenses for Ukraine. URL: <https://edition.cnn.com/2024/07/09/politics/biden-nato-summit-ukraine-aid> (дата звернення: 01.04.2026)
2. Entman R. M. Framing: Toward Clarification of a Fractured Paradigm. *Journal of Communication*. 1993. Vol. 43, No. 4. P. 51–58.
3. The Invasion of Ukraine. URL: <https://freedomhouse.org/ukraine-invasion-2022> (дата звернення: 01.04.2026)
4. Goffman E. *Frame analysis: An Essay on the Organization of Experience*. Northeastern University Press, Boston. 1986. 586 p.
5. Trump's 28-point Ukraine plan in full: What it means, could it work? URL: <https://www.aljazeera.com/news/2025/11/21/trumps-28-point-ukraine-plan-in-full-what-it-means-could-it-work> (дата звернення: 01.04.2026)
6. US military aid pause is blow to Ukraine, not fatal for now. 4 March 2025. URL: <https://www.reuters.com/world/us-military-aid-pause-is-blow-ukraine-not-fatal-now-2025-03-04/> (дата звернення: 01.04.2026)
7. Zelenskyy to Vance: Ukraine wants 'security guarantees' as Trump seeks to end Ukraine-Russia war <https://apnews.com/article/vance-rubio-munich-security-conference-ukraineab2d7379aaf6ca224cc51e1f9ade9edf> (дата звернення: 01.04.2026)

Ямнюк Вікторія

Науковий керівник – доц. Гарасим Тетяна

ФРАЗЕОЛОГІЧНІ ОДИНИЦІ НА ПОЗНАЧЕННЯ ЗОВНІШНОСТІ ЛЮДИНИ В СУЧАСНІЙ АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ: ЛІНГВОКУЛЬТУРНИЙ АСПЕКТ

Фразеологія як галузь мовознавства має важливе значення для вивчення мовної картини світу, адже саме у фразеологічних одиницях найбільш виразно простежується взаємодія мови, культури та мислення. У сучасних лінгвістичних дослідженнях дедалі більшої ваги набуває лінгвокультурний підхід, який дає змогу розглядати мовні одиниці не лише як інструменти спілкування, а як носії культурно значущої інформації, сформованої під впливом історичного розвитку, суспільних норм і колективного досвіду носіїв мови. У цьому аспекті фразеологічні одиниці, що описують зовнішність людини, становлять особливий інтерес, оскільки вони відображають не тільки фізичні ознаки, а й оцінні уявлення, естетичні критерії й усталені культурні стереотипи, притаманні англomовному середовищу.

Актуальність дослідження визначається тим, що в сучасній англійській мові активно вживаються фразеологічні одиниці, за допомогою яких описується зовнішність людини в різних ситуаціях спілкування. Такі мовні засоби виконують не лише функцію називання, а й характеризуються яскравим емоційно-експресивним забарвленням, що дає змогу точніше передати ставлення мовця до описуваного об'єкта. Окрім цього, вивчення подібних фразеологізмів сприяє глибшому розумінню культурних кодів і системи цінностей